

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA

Dimecres 22 de setembre de 2010

Grup Zeta

Secció DISTRICTES, pàg.42

"Gent de Sant Andreu. Ramon Garrabella, president de l'Ateneu de Sant Andreu"

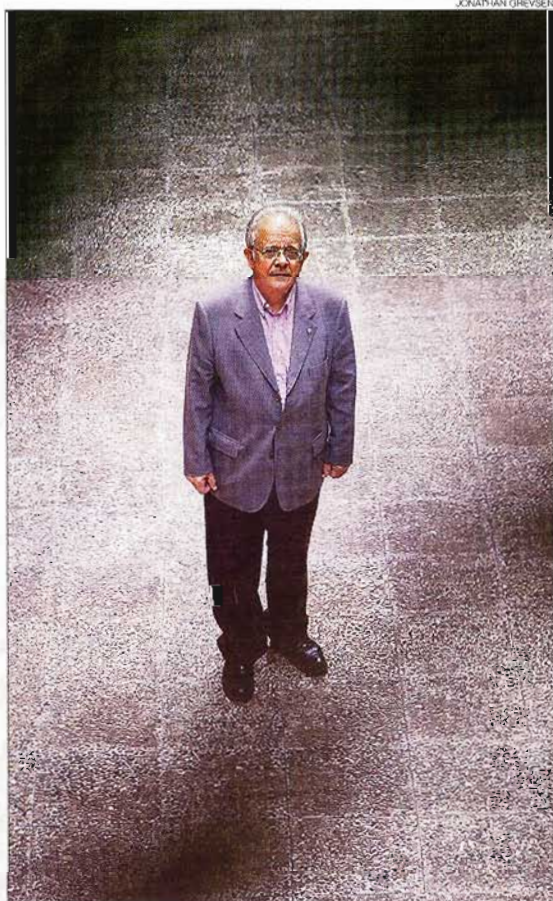
GENT DE SANT ANDREU

Ramon Garrabella **Enginyer** → PRESIDENT DE L'ATENEU DE SANT ANDREU

«L'Ateneu va néixer per educar la classe obrera»

El timó de la institució

Ramon Garrabella està al capdavant de l'Ateneu de Sant Andreu, una entitat amb 125 anys d'història que ha estat i és un referent artístic i cultural del districte.

JONATHAN GREVSEN

Ateneu

Ramon Garrabella, que presideix l'Ateneu de Sant Andreu des de fa 30 anys, explica com va reflotar la centenària entitat.

SARA GONZÁLEZ BARCELONA

Hi va haver una època, fa més d'un segle, en què les passetes marcaven la qualitat de l'educació que rebia cadascú. L'Ateneu de Sant Andreu va néixer el 1885 amb l'objectiu d'oferir una formació integral als fills dels obrers i va aconseguir convertir-se en una prestigiosa institució de la qual era partícip gran part del poble. Ara, després de 125 anys de treball i de lluita contra la foscor en què el va sumir la dictadura, l'Ateneu torna a brillar com un gran puntal de la vida artística i cultural del districte. Ramon Garrabella, de 64 anys, fa tres dècades que presideix aquesta institució que el seu pare va enyorar durant la duresa del franquisme.

—L'Ateneu va néixer, precisament, l'1 de maig, dia del treballador...

—És una data molt simbòlica perquè l'Ateneu es va crear per oferir instrucció il·limitada a la classe obrera i als seus fills. Llavors l'índex d'analfabetisme a l'Estat espanyol arribava al 71%, tot i que al poble de Sant Andreu era del 40%. Només els nens de famílies acabades anaven a les escoles religioses. La resta anaven a les municipals, que no arribaven a cobrir totes les necessitats. Per això van néixer els ateneus. Aquí s'impartia una educació progressista, laica i apolítica.

—¿Va ser la seva època daurada?

—A principis del segle XX hi havia prop d'un miler de nens que estudiaven a l'Ateneu. Perquè et facis una idea, en de cada 30 andreuencs n'era soci, i un de cada 20, alumne. Una cooperativa de mestres van dissenyar el programa de les assignatures en funció de les necessitats dels estudiants. Els centres de treball eren considerats que els alumnes de l'Ateneu de Sant Andreu sortien molt ben preparats. Aquí va estudiar l'arxibisbe Antoni Puigvert.

—¿Escrteu que Albert Einstein també va visitar aquestes aules?

—Sí, va ser el 1923, dos anys després de rebre el premi Nobel. Va ser convidat per la Mancomunitat de Catalunya a nus cursos monogràfics. Einstein només va venir una vegada a la seva vida a Barcelona i el nostre Ateneu va ser un dels llocs que va visitar.

—I poc després va venir la guerra. —La guerra és que la instrucció no va parar d'organitzar activitats fins al

1939. Una vegada acabada la guerra civil, la Falange va incautar l'edifici. Va ser la primera entitat que, poc després, va tornar a obrir, però va durar poc. El règim va detenir els cinc membres de la junta de l'Ateneu. Entre ells, el meu pare.

—¿Com van reflotar la institució després d'anys de foscor?

—La veritat és que, malgrat la dictadura, l'Ateneu va sobreviure. Abans de la guerra hi havia un grup d'exalumnes que organitzaven activitats i van continuar treballant com podien durant els anys difícils. L'edifici el vam recuperar el 1977, però en condicions precàries. A partir d'aquí va començar la recuperació.

—¿Quin paper li toca jugar en l'actualitat a l'entitat?

—S'ha reconvergit en un centre de promoció i ensenyament de l'art, la cultura i l'oci. Aquí s'ofereixen cursos de dansa, manteniment corporal, arts plàstiques, anglès... Adaptem les activitats als nous temps i a la demanda de la societat. Hem aconseguit recuperar els més de mil socis que hi va haver en aquella època daurada i estem en un molt bon moment.

—Fa 30 anys que n'és president. ¿Què significa personalment per a vostè aquesta institució?

—Per a mi és una segona casa i la culminació del somni del meu pare, que va viure molts anys ensenyant a l'Ateneu. Ja som 30 anys com a president i no vull canviar-me en el càrrec, tot i que sempre hi col·laboraré. Després d'anys de treball per reflotar l'entitat ara per fi tenim la tranquil·litat de comptar amb un nete generacional fort.

—Barcelona ha premiat el seu esforç amb la medalla del Mèrit Cívic.

—Per a nosaltres és un gran honor. És un reconeixement a la tasca d'una entitat privada sense ànim de lucre i a la nostra filosofia, que se centra a servir els ciutadans i participar en l'art i la cultura i no només a ser-ne espectador. Els que participen en l'Ateneu estan molt orgullosos de tot el que produeixen.

—¿Quin camí ha de seguir l'Ateneu en els pròxims anys?

—S'ha de mantenir com a puntal artístic i cultural, tot i que evolucionant al ritme de la societat i garantint-ne la qualitat. El barri ens aprecia i confia molt en la nostra trajectòria.

al marge

EL LLEGAT

Diccionari històric

«El 1903, el governador civil de Barcelona ens va regalar un diccionari enciclopèdic de 25 toms. Encara el tenim»

L'EDIFICI

Tres trasllats

«L'actual edifici és del 1933, tot i que abans l'Ateneu havia passat per tres ubicacions més dins del districte»

facebook

Ateneu de Sant Andreu està en Facebook. Registra't en Facebook per connectar-te amb l'Ateneu de Sant Andreu.

L'EVOLUCIÓ

En xarxes socials

«Hem d'estar al dia de tot. L'entitat incorpora activitats innovadores i estem a Facebook»

EL PÚBLIC

Grans i petits

«La meitat de la nostra gent són joves de fins a 14 anys. També hi ha un bon grup de més grans de 65 anys»

LA CONFIANÇA

En bones mans

«Els pares deixen els seus fills fent dansa o teatre i estan tranquils perquè saben que estan en bones mans»